

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5775

гр. София, 09.09.2013 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав**, в закрито заседание на 09.09.2013 г. в следния състав:
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Калина Арнадова

като разгледа дело номер **6705** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

От [фирма] е бил обжалван ревизионен акт (РА) № [ЕГН] от 10.06.2011 г. издаден от старши инспектор по приходите при Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция за приходите (НАП) - С., в изменените и потвърдени от директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” („О.”) - С. при Централно управление (ЦУ) на НАП (сега дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” - С. при ЦУ на НАП) части с негово решение № 1850 от 18.10.2011 г., а именно за данъчни периоди м.10.2007 г., м. 07.2008 г., м.12.2008 г., м.10 и м.11.2009 г. и м.03.2010 г.

По жалбата е било образувано адм. дело № 11006 по описа за 2011 г. на Административен съд София-град (АССГ), I-во отделение, 21-ти състав. С решение № 750 от 05.02.2013 г. постановено по посоченото дело съдът е оставил без разглеждане жалбата на [фирма] срещу ревизионния акт в частта за данъчен период 01.07.2008 г. – 31.07.2008 г., като процесуално недопустима, прекратил е производството по делото в тази част и е отхвърлил е оспорването по подадената от [фирма] жалба срещу ревизионния акт в останалата част.

Решението на АССГ, в отхвърлителната чу част е обжалвано пред Върховния административен съд (ВАС) от [фирма], като по жалбата е образувано адм. дело № 4611 по описа за 2013 г. на ВАС, О. отделение. С решение № 9921 от 02.07.2013 г. постановено по посоченото дело, съдът е отменил решението на АССГ в частта, с която жалбата на дружеството е отхвърлена и е върнал делото за ново разглеждане от друг съдебен състав. В постановеното от ВАС решение са дадени указания, задължителни за съда при по-нататъшното разглеждане на делото (чл. 224 от АПК вр. с пар. 2 от ДР на ДОПК).

Образувано е настоящето адм. дело № 6705 по описа за 2013 г. на АССГ, I-во

отделение 42-ри състав, предмет на обжалване по което е ревизионен акт № [ЕГН] от 10.06.2011 г. издаден от старши инспектор по приходите при ТД на НАП – С., изменен и потвърден с решение № 1850 от 18.10.2011 г. директора на дирекция ”О.” - С. при ЦУ на НАП, в частта с която на ревизираното лице за данъчни периоди м.10.2007 г.; м.12.2008 г.; м.10 и м.11.2009 г. и м.03.2010 г., е отказано право на данъчен кредит общо в размер на 57 106, 00 лв. и са начислени съответни лихви по доставки извършени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

При новото разглеждане на делото то следва да започне от първото незаконосъобразно процесуално действие, послужило като основание за връщането му. Предвид изложеното и на основание чл. 157, ал. 1 от АПК, вр. с пар. 2 от ДР на ДОПК делото следва да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседание, за което да се призват страните. На жалбоподателя следва да се дадат указания във връзка с доказателствената тежест, която носи за изясняване на обстоятелствата от значение за делото.

С молба от 14.08.2013 г. от [фирма] е направено искане за спиране изпълнението на РА в обжалваната по делото част, по което съдът следва да се произнесе. Към молбата е приложено нотариално-заверено копие от банкова гаранция реф. № 10/9803, издадена на 31.07.2013 г. от [фирма] до ТД на НАП - С.. Видно от последната, банката неотменяемо и безусловно се е задължила да заплати при първо писмено искане сумата в размер до 90 000, 00 лв., след получаване на надлежно подписано и подпечатано искане за плащане. Гаранцията е валидна от датата на издаване до 30.04.2014 г. Директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” („ОДОП”) – С. при ЦУ на НАП не е изразил становище по искането в дадения му от съда срок.

По допустимостта на искането спиране изпълнението на РА:

Съгласно разпоредбата на чл. 157, ал. 2, изр. посл. от ДОПК, искане за спиране на изпълнението може да се прави само за частта от ревизионния акт, която е обжалвана пред съда. В настоящия случай искането е за спиране на изпълнението на обжалвания в настоящето производство ревизионен акт № [ЕГН] от 10.06.2011 г. издаден от старши инспектор по приходите при ТД на НАП – С., изменен и потвърден с решение № 1850 от 18.10.2011 г. директора на дирекция ”О.” - С. при ЦУ на НАП, в частта с която на ревизираното лице за данъчни периоди м.10.2007 г.; м.12.2008 г.; м.10 и м.11.2009 г. и м.03.2010 г., е отказано право на данъчен кредит общо в размер на 57 106, 00 лв. и са начислени съответните лихви. Жалбата срещу ревизионния акт е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, редовна е с оглед на изискванията на чл. 149 от ДОПК. Искането е подадено от надлежна страна. То не е ограничено със срок. Предвид изложеното направеното искане е процесуално допустимо.

По основателността на искането:

Разгледано по същество, искането е основателно. Разпоредбата на чл. 157, ал. 3 от ДОПК, предвижда, че към искането за спиране трябва да се приложат доказателства за направеното обезпечение в размера на главницата и лихвите, а когато не е наложено такова, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер. Съгласно чл. 153, ал. 4 и 5, към които препраща чл. 157, ал. 3 от ДОПК, представеното обезпечение може да е в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа. Освен това, може да се предложи като обезпечение имущество, по отношение на което съдът да задължи от компетентния публичен изпълнител да наложи някоя от обезпечителните мерки, изброени в чл. 198,

ал. 1 от ДОПК. В случая, към подаденото искане за спиране на изпълнението на РА, СА приложени доказателства за направено обезпечение – неотменяема и безусловна банкова гаранция. Към момента на подаване на искането по чл. 157, ал. 2 от ДОПК - 14.08.2013 г. размерът на главницата и лихвите по обжалваната част от РА, включително и лихвите до датата на подаване на искането за спиране на изпълнението, е в размер на 83 265, 82 лв., от които 57 106, 00 лв. – главница и 26 155, 82 лв. – лихви (изчислени служебно от съда към датата на подаване на искането). Предвид така установеното, съдът намира, че са налице условията на чл. 153, ал. 4 във вр. с чл. 157, ал. 3 от ДОПК. Представеното обезпечение - безусловна и неотменяема банкова гаранция е в размера на главницата и лихвите към датата на подаване на искането, поради което изпълнението на спорния РА, в обжалваната пред съда част, следва да бъде спряно за срока на издадената банкова гаранция – до 30.04.2014 г.

Воден от гореизложеното, Административен съд – София град, I – во отделение, 42-ри състав,

О П Р Е Д Е Л И :

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 07.11.2013 г. от 14.30 часа.

УКАЗВА на жалбоподателя 14 дневен срок от получаване на съобщението, с писмена молба с препис за насрещната страна, да посочи всички доказателства, които иска да бъдат събрани за установяване реалността на процесните доставки, включително, съобразно указанията дадени с решение 9921 от 02.07.2013 г. постановено по адм. дело № 4611 по описа за 2013 г. на ВАС, О. отделение, да представи:

- доказателства, че представените по делото фактури и приемо-предавателни протоколи се отнасят до обекта, огледан от вещото лице по назначената по делото съдебно-техническата експертиза и че той е собствен или нает от жалбоподателя;
- доказателства за предаване на работата от наетите лица по граждански договори от доставчиците на жалбоподателя, както и за плащанията, които да са получили те от наелите ги фирми.

СПИРА ИЗПЪЛНЕНИЕТО на ревизионен акт № [ЕГН] от 10.06.2011 г. издаден от старши инспектор по приходите при ТД на НАП – С., изменен и потвърден с решение № 1850 от 18.10.2011 г. директора на дирекция ”О.” - С. при ЦУ на НАП, в частта с която на ревизираното лице за данъчни периоди м.10.2007 г.; м.12.2008 г.; м.10 и м.11.2009 г. и м.03.2010 г., е отказано право на данъчен кредит общо в размер на 57 106, 00 лв. и са начислени съответните лихви, за срок до 30.04.2014 г.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ страните за датата и часа на съдебното заседание.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящето определение.

ДА СЕ УВЕДОМИ Софийска градска прокуратура за производството по делото, на основание чл. 159, ал. 1 от ДОПК.

Определението, в частта, с която е спряно изпълнението на ревизионния акт, може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 7 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му и връчването на препис от съдебния акт. В останалата част определението не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

